

Природні забавки

Тетяна Булат

Кажу вам правду, чесно, без прикрас,
І розповім відкрито, у деталях.
Якраз тоді настав весняний час,
Коли це трапилося. Слухайте, що далі.

Посіяла на клумбі матіолу,
Бо аромат з дитинства любий мною.
Новітні добрива з свого подолу
Сипнула й щиро підлила водою.

А попід клумбою посіяла майори –
Моя бабуса їх любила дуже.
Бува, насіє, квітнуть під забором
І навіть спека й сонце їм байдужі.

Отож під клумбу я їх поселила,
Щоб в літні дні безвітряні, безшумні
Майори матіолу веселили,
Щоб в цій куточку не було їм сумно.

Хіба ж я думала, що так бува в природі!
Що гарні і стрункі червоні квіти
Так закохаються і все почне відтоді
Мені здаватись казкою у світі!

Вони соромилися, сильно червоніли,
Як бачили квітучу матіолу.
А вечорами ніжно гомоніли,
Аж пелюстки стелилися додолу.

Як вітер налітав із-під місточка,
Хотів схилити квіточки барвисті —
Майори, розкриваючи листочки,
Ховали матіолу під цим листям.

І шкідники старалися пробитись
Порити землю, згризти все коріння.

Майори ж не могли із цим миритись,
Їх корені ставали, мов каміння!

І так все літо матіола квітла,
А поряд ті, що повсякчас в дозорі.
Тендітні, ароматні квіти світла
Й стрункі і мужні, красені майори!

Дивлюся й моє серце відчуває —
Такого точно не бувало зроду.
Серед людей не часто так буває!
Тож, люди, подивіться на природу!